

Pozorování

(Metody a postupy poznávání žáka, Mertin a kol.)

- záměrné a systematické sledování určitého jevu, projevů chování, interakce mezi lidmi
- rozdíl mezi díváním a pozorováním je v tom, že na pozorované se cíleně soustředíme a zpravidla tomu, co vidíme, připisujeme určitý význam
- jestliže pozorujeme, znamená to, že záměrně věnujeme pozornost určitým jevům či projevům chování
- tzn. Že o nich přemýšlíme, dáváme si je souvislostí s dalšími projevy, přikládáme jim určitý význam

Příklady záměrného pozorování:

1. pozorování jednotlivých žáků:

- Jak vytrvale dokáže žák pracovat?
- Jak žák reaguje na výklad nového učiva?
- Umí žák své vědomosti aplikovat na jiný druh práce, nebo je má pouze mechanicky naučené?
- Jak žák přijímá úspěch/neúspěch?
- Jak si vede zápisy v sešitu?
- Jak reaguje na náročné situace?
- Pracuje lépe ve skupině nebo samostatně?
- Chování žáka (modřiny, zanedbané oblečení, vzhled, stav pomůcek)

2. pozorování celé třídy:

- Jsou žáci zvyklí dodržovat pravidla?
- Jak na sebe žáci reagují?
- Jak zvládají skupinovou práci?
- Co se děje během přestávek?
- Jak třída reaguje na změnu?
- Jaké role žáci ve třídě zaujímají?
- Jak zvládají nečekané úkoly?

**Doporučení pro pozorování učitelem – rušivé chování
(Zelinková, str. 29):**

- podívejte se pozorně na dítě, o kterém nejčastěji uvádíte, že zlobí
- vyberte projevy, které "zlobení" charakterizují
- vyberte situace, kdy budete dítě pozorovat
- zaznamenávejte chování žáka i své chování
- vydržte alespoň týden
- porovnejte získané závěry